

HRVATSKI SABOR

P.Z. br. 90

KLASA: 022-03/17-01/14

URBROJ: 65-17-02

Zagreb, 9. veljače 2017.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 9. veljače 2017. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Nadu Murganić, ministricu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku i Mariju Pletikosu, državnu tajnicu u Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.

PREDSJEDNIK

Božo Petrov

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/11
Urbroj: 50301-25/14-17-2

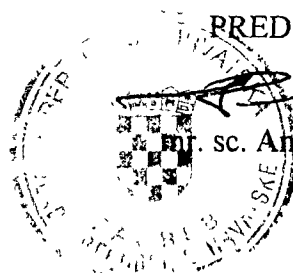
Zagreb, 9. veljače 2017.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13 i 113/16), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Nadu Murganić, ministricu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku i Mariju Pletikosu, državnu tajnicu u Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.

PREDSJEDNIK

sc. Andrej Plenković

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1., članku 58. staccima 1. i 2., članku 63. i članku 64. stavku 5. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Zakon o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15 i 52/16, u daljnjem tekstu: Zakon), u odnosu na ranije važeće propise koji uređuju područje socijalne skrbi, predstavlja početak uvođenja suštinskih strateških promjena u cilju provedbe reforme administrativnog funkcioniranja sustava socijalne skrbi. Zakonom je uvedena zajamčena minimalna naknada (u daljnjem tekstu: ZMN), kao nova naknada u sustavu socijalne skrbi, koja objedinjuje četiri naknade sa socijalnom komponentom (pomoć za uzdržavanje, dvije braniteljske naknade i produženu naknadu za nezaposlene), a što predstavlja prvi korak u konsolidaciji socijalnih naknada, odnosno naknada koje imaju socijalnu komponentu, a administriraju se u okviru ostalih sustava na državnoj ili lokalnoj razini. Objedinjavanje navedenih naknada otvorilo je mogućnost pojednostavljenja procedure administriranja, usmjeravanja i kontrole te predstavlja temelj za implementaciju projekta Jedinstvenog centra za naknade (u daljnjem tekstu: JCN) kao jedinstvene administrativne točke u odnosima građana i države na području ostvarivanja prava na naknade.

Osnivanje JCN-a je utemeljeno na Projektom planu provedbe dugoročnih reformskih mjera fiskalne konsolidacije za razdoblje 2014. - 2016., kojeg je donijela Vlada Republike Hrvatske, zatim na Zakonu o potvrđivanju Ugovora o zajmu između Republike Hrvatske i Međunarodne banke za obnovu i razvoj za Projekt modernizacije sustava socijalne zaštite (Narodne novine, Međunarodni ugovori, broj 8/14), temeljem kojeg je Vlada Republike Hrvatske zaprimila sredstva od strane Međunarodne banke za obnovu i razvoj (IBRD) na teret Zajma za navedeni Projekt, te Programu e-Hrvatska, definiranom od strane Vlade Republike Hrvatske, kojim se želi povezati informatizacijske sustave tijela državne uprave kroz jedinstvenu informacijsko-komunikacijsku mrežu. U državnom proračunu otvorena je aktivnost za Projekt modernizacije sustava socijalne zaštite T788013, IF 81 (namjenski primici od inozemnog zaduživanja) s koje se, u svrhu uspostave JCN, planiraju i izvršavaju aktivnosti tehničke pomoći/investicije u ukupnom planiranom iznosu 11.537.500,00 eura, u razdoblju do datuma zatvaranja Projekta (31. prosinca 2018. godine). Postotak ugovorenosti do sada iznosi 7%. Slijedom Projektne sastavnice uspostave JCN-a, u prvom tromjesečju 2016. godine, nakon parlamentarnih izbora, došlo je do novog prijedloga koncepta uspostave JCN. Trenutno se razmatra promjena implementacijskog tijela JCN-a te su pokrenuti procesi u svrhu usklađivanja aktivnosti reformskih procesa s programom nove Vlade Republike Hrvatske.

Ujedno, Nacionalnim programom reformi 2016., koji je usvojen na sjednici Vlade Republike Hrvatske 28. travnja 2016. godine, pod točkom 4.1. Pобоljšanje učinkovitosti sustava socijalnih naknada, predviđena je reformska mjera broj 2. Uspostava JCN-a povezivanjem podataka i objedinjenom administracijom naknada. Uspostavljanjem JCN-a u obliku objedinjavanja administriranja naknada u sustavu socijalne zaštite omogućit će se nadzor nad primicima po osnovi socijalne zaštite, spriječiti će se zlouporabe u sustavu u obliku “neprijavljivanja“ pojedinih promjena od strane korisnika i povećati transparentnost isplate naknada i veću dostupnost korisnicima. Nadalje, uspostavom JCN-a pojednostaviti će se postupak ostvarivanja prava, osigurati standardizacija procesa i kontrola isplata te osigurati podloga za donošenje javnih politika u području socijalne zaštite.

Posljednjim izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 52/16), kao prvi korak prema uspostavljanju JCN-a određen je prelazak nadležnosti za priznanje prava na ZMN sa centara za socijalnu skrb na urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, s danom 1. ožujka 2017. godine. Ujedno je propisano da će istim danom nadležni uredi državne uprave u županiji preuzeti nedovršene predmete za priznanje prava na ZMN. Kako u međuvremenu nisu izvršene potrebne pripreme za prebacivanje nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN na urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, utvrđena je potreba redefiniranja prijedloga ustroja JCN-a radi razrade modela koji bi osigurao maksimalno korištenje postojećih kapaciteta te osigurao jačanje stručnog socijalnog rada u svrhu pružanja podrške obiteljima i pojedincima u prevladavanju poteškoća. Zbog redefiniranja načina uspostave JCN-a te složenosti operativnih radnji potrebnih za njegovu uspostavu, ovim izmjenama Zakona o socijalnoj skrbi navedeni datum prebacivanja nadležnosti za priznanje prava na ZMN prolongira se na 31. prosinca 2017. godine. Naime, do sada realizirane su aktivnosti: nabava informatičke opreme za JCN (u prvoj fazi pripreme), usluga pripreme Investicijskog i Akcijskog plana za razvoj unificiranog transakcijskog centra sustava socijalne skrbi – JCN, dok su u tijeku provedbe aktivnosti: usluga savjetnika za uređenje uredskih prostora u mreži Ureda državne uprave za uspostavu JCN, usluga IT savjetnika/nadzor za dizajniranje, razvoj i implementaciju Informacijskog sustava za upravljanje administriranjem i isplatom naknada u JCN (MISOSS), usluga savjetnika/nadzor edukacije, implementacije i uspostave JCN-a te usluga analize uspostave JCN-a.

Nadalje, azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom sukladno Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (Narodne novine, broj 70/15) odredbom članka 67. stavak 3. propisano je da centar za socijalnu skrb donosi rješenje o smještaju. Kako je odredbom članka 29. stavak 2. Zakona o socijalnoj skrbi propisano da „*Nema pravo na zajamčenu minimalnu naknadu korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovog Zakona ili posebnih propisa, osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja u prenočištu.*“, potrebno je brisati „ili posebnih propisa“ s obzirom da iz postojećeg članka 29. stavka 2. proizlazi da azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ne bi imao pravo na ZMN jer mu je smještaj osiguran na temelju posebnog propisa.

Nastavno, Vlada Republike Hrvatske borbu protiv siromaštva i socijalne isključenosti stavila je kao jedan od prioriteta svoga djelovanja. S obzirom da se u evidenciji Hrvatskog zavoda za zapošljavanje trenutno nalazi 32.768 korisnika ZMN-a, što čini gotovo 14% od ukupnog broja nezaposlenih, radi sustavne borbe protiv socijalne isključenosti i ponovnog uključivanja na tržište rada dugotrajno nezaposlenih osoba Hrvatski zavod za zapošljavanje predložio je mjeru radne aktivacija korisnika ZMN-a kroz zapošljavanje u javnom radu u

nepunom radnom vremenu uz rad za opće dobro. Navedeni korisnici koji se zaposle u javnom radu će za svoj rad ostvarivati prihod, a predloženim izmjenama i dopunama Zakona radi njihove socijalne uključenosti i borbe protiv siromaštva omogućilo bi im se i korištenje ZMN-a u tom periodu.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim Zakonom

Ovim zakonskim prijedlogom izvršit će se odgoda uspostave JCN-a u uredima državne uprave radi redefiniranja načina uspostave JCN-a te potrebe za osiguranjem svih organizacijskih i administrativnih uvjeta za prebacivanje nadležnosti administriranja ZMN iz centara za socijalnu skrb na tijela državne uprave pri kojima će biti ustrojen JCN.

Brisanjem dijela odredbe članka 29. stavka 2. „ili posebnih propisa“ nedvojbeno se uređuje pitanje ostvarivanja prava na ZMN azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom koji su istu i ostvarivali s obzirom na uputu o postupanju Ministarstva upućenu centrima za socijalnu skrb kao provedbenim tijelima.

Predlaže se u članku 40. dodavanje stavka 4. kojim se propisuje ako se radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na ZMN, a koji sudjeluje u radovima za opće dobro, zaposli u javnom radu, ZMN samcu ili kućanstvu se ne ukida, odnosno ne umanjuje se za prihod ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu.

Dopunom članka 55. stavka 3. na predloženi način se osigurava da se primitak ostvaren po osnovi rada korisnika ZMN-a koji je i korisnik osobne invalidnine isti primitak ne uračunava u prihod za priznavanje prava na osobnu invalidninu.

U članku 57. predlaže se dodavanje stavka 4. kojim se propisuje da se u prihod za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu korisnika ZMN-a ne uračunavaju novčana sredstva ostvarena sudjelovanjem u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu.

3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Usvajanjem ovoga Zakona omogućit će se odgoda uspostave JCN-a u uredima državne uprave radi redefiniranja načina uspostave JCN-a te potrebe za osiguranjem organizacijskih i administrativnih uvjeta za prebacivanje nadležnosti administriranja ZMN-a iz centara za socijalnu skrb na tijela državne uprave pri kojima će biti ustrojeni JCN. Ujedno će se, uslijed odgode primjene pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi, osigurati ujednačena primjena i pravna sigurnost korisnika pojedinih prava i usluga u sustavu.

Nastavno, riješit će se pravna nesigurnost vezana uz ostvarivanje prava na ZMN azilantata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom.

Dopunom Zakona o socijalnoj skrbi vezanom uz radno sposobne korisnike ZMN-a koji se uključuju u javne radove motivirat će ih se za uključivanje u tržište rada, omogućiti im se ostvarivanje dodatnog prihoda za poboljšanje životnog standarda, a čime se sprječava produbljanje siromaštva i socijalne isključenosti.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske. Sredstva su osigurana u okviru limita na pozicijama Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13 i 113/16) predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku. Naime, Nacionalnim programom reformi za 2016. godinu predviđena je mjera uspostavljanja JCN-a s 1. ožujkom 2017. godine, međutim konstituiranjem nove Vlade Republike Hrvatske definiran je novi prijedlog koncepta. Slijedom navedenoga, nisu osigurani odgovarajući organizacijski i administrativni uvjeti za uspostavu JCN-a te je potrebno hitno odgoditi primjenu odredbe Zakona o socijalnoj skrbi prema kojoj je određeno uspostavljanje JCN-a s 1. ožujkom 2017. godina na 31. prosinca 2017. godine kako se ne bi narušila pravna sigurnost korisnika pojedinih prava i usluga u sustavu. S tim u vezi predlaže se da ovaj Zakon stupi na snagu prvoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15 i 52/16), u članku 29. stavku 2. riječi: „ili posebnih propisa“ brišu se.

Članak 2.

U članku 40. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi: „(4) Ako se radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, a koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona, zaposli u javnom radu, zajamčena minimalna naknada samcu ili kućanstvu se ne ukida, odnosno ne umanjuje se za prihod ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu.“.

Članak 3.

U članku 55. stavku 3. iza riječi: „staža“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu“.

Članak 4.

U članku 57. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi: „(4) U prihod u smislu stavka 2. podstavka 4. ovoga članka ne uračunavaju se novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu.“.

Članak 5.

Postupci koji su pokrenuti, a nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

Članak 6.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 52/16), u članku 2. riječi: "1. ožujka 2017." zamjenjuju se riječima: "31. prosinca 2017.".

Članak 7.

Ovaj Zakon stupa na snagu prvoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Članak 1.

Predloženim člankom uklanja se dio odredbe članka 29. stavka 2. koja je u praksi stvorila nejasnoće u provedbi s obzirom da proizlazi da azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ne bi imao pravo na ZMN jer mu je smještaj osiguran na temelju posebnog propisa, odnosno po Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti čijim je člankom 67. st. 3. propisano da centar za socijalnu skrb donosi rješenje o smještaju.

Članak 2.

Predmetni članak propisuje ako se radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, a koji sudjeluje u radovima za opće dobro, zaposli u javnom radu, zajamčena minimalna naknada samcu ili kućanstvu se ne ukida, odnosno ne umanjuje se za prihod ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu. Naknada koju korisnik ZMN-a ostvari po osnovi zaposlenja u javnom radu, a u skladu s mjerom HZZ-a, neće utjecati na ostvarivanje prava kao niti na visinu ZMN-a.

Članak 3.

Predmetnom dopunom članka primitak po osnovi zaposlenja kroz mjeru radne aktivacije korisnika ZMN-a u javnom radu, se ne uračunava kod priznavanja prava na osobnu invalidninu kako bi se osigurala i radna aktivacija osoba s invaliditetom u dijelu u kojem im je očuvana radna sposobnost.

Članak 4.

Predloženim člankom osigurava se da se primitak po osnovi zaposlenja u javnom radu korisnika ZMN-a ne uračunava u prihod u postupku priznavanja prava na doplatak za pomoć i njegu kako bi se i navedeni korisnici mogli aktivno uključiti na tržište rada s ciljem uspostavljanja njihove bolje socijalne uključenosti.

Članak 5.

S obzirom na to da predložene izmjene i dopune Zakona imaju utjecaj na postupke priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu ovom odredbom se propisuje primjena zakona na postupke koji neće biti pravomoćno okončani do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 6.

Predmetnim člankom propisuje se odgoda uspostave JCN u uredima državne uprave radi uspostavljanja svih organizacijskih i administrativnih uvjeta za prebacivanje nadležnosti ZMN iz centara za socijalnu skrb na tijela državne uprave pri kojima će biti ustrojen JCN. Naime, Zakonom je određeno uspostavljanje JCN-a s 1. ožujkom 2017. godine u uredima državne uprave, a budući da nisu osigurani odgovarajući organizacijski i administrativni uvjeti za uspostavu JCN-a s navedenim datumom, odgađa se njegova uspostava do 31. prosinca 2017. godine.

Članak 7.

Predmetnim člankom određuje se stupanje na snagu Zakona.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Zakon o socijalnoj skrbi

(Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15 i 52/16)

Članak 29.

(1) Nema pravo na zajamčenu minimalnu naknadu samac ili kućanstvo ako:

– samac ili član kućanstva ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba, poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti te vrijedne pokretnine (plovila, umjetnička djela i sl.)

– je samac ili član kućanstva vlasnik imovine koju bi mogao koristiti ili prodati bez ugrožavanja osnovnih životnih potreba i time osigurati sredstva u iznosu zajamčene minimalne naknade propisane ovim Zakonom za osobno uzdržavanje ili uzdržavanje članova kućanstva

– je samac ili član kućanstva vlasnik osobnog registriranog vozila, osim osobnog registriranog vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika centra za socijalnu skrb osobno registrirano vozilo nužno radi prometne izoliranosti

– samac ili član kućanstva koristi osobno registrirano vozilo u vlasništvu druge pravne ili fizičke osobe

– je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju kao primatelj uzdržavanja

– radno sposobni samac nije evidentiran kao nezaposlena osoba pri nadležnoj službi za zapošljavanje, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona ili

– može osigurati uzdržavanje po drugoj osnovi.

(2) Nema pravo na zajamčenu minimalnu naknadu korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili posebnih propisa, osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja u prenoćištu.

(3) Iznos zajamčene minimalne naknade iz članka 30. stavka 2. ovoga Zakona umanjuje se kućanstvu za udio radno sposobnog člana kućanstva koji nije evidentiran kao nezaposlena osoba pri nadležnoj službi za zapošljavanje, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Iznos zajamčene minimalne naknade iz članka 30. stavka 2. ovoga Zakona umanjuje se kućanstvu za udio člana kućanstva koji je sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju kao primatelj uzdržavanja.

Članak 40.

(1) Ako se radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od najmanje godinu dana zaposli, u prvom mjesecu rada zajamčena minimalna naknada samcu ili kućanstvu se ne ukida, odnosno ne umanjuje se za ostvareni prihod.

(2) U drugom mjesecu rada osoba iz stavka 1. ovoga članka iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje se samcu ili kućanstvu za 25% iznosa, a u trećem mjesecu rada za 50% iznosa.

(3) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se ako osoba iz stavka 1. ovoga članka radi dulje od tri mjeseca, a prosječni prihod u ta tri mjeseca prelazi visinu priznatog iznosa na zajamčenu minimalnu naknadu za samca ili kućanstvo.

Članak 55.

(1) Osobna invalidnina za osobu koja nema vlastiti prihod iznosi mjesečno 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako osoba iz članka 54. stavka 1. ovoga Zakona ostvaruje prihod po bilo kojoj osnovi, osobna invalidnina utvrđuje se kao razlika između iznosa iz stavka 1. ovoga članka i prosječnog prihoda ostvarenog u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno u kojem je pokrenut postupak po službenoj dužnosti.

(3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, mirovina do iznosa najniže, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu.

Članak 57.

(1) Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje se osobi koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama uslijed čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene, kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba.

(2) Pravo na doplatak za pomoć i njegu ne može se priznati osobi:

- koja ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju
- koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za pomoć i njegu
- koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti

– ako prosječni mjesečni prihod samca prelazi iznos od 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, odnosno ako prosječni mjesečni prihod članova kućanstva prelazi iznos od 200% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno pokrenut postupak po službenoj dužnosti

– ako doplatak za pomoć i njegu može ostvariti po posebnom propisu,

– kojoj je priznato pravo na osobnu invalidninu po ovom Zakonu ili na temelju drugih propisa

– kojoj je osiguran smještaj u ustanovi socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga, u zdravstvenoj ili u drugoj ustanovi, odnosno organizirano stanovanje, sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima.

(3) Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje centar za socijalnu skrb s danom podnošenja zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti.

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi

(Narodne novine, broj 52/16)

Članak 2.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 99/15) u članku 49. stavku 2. i članku 52. riječi: „1. lipnja 2016.“ zamjenjuju se riječima: „1. ožujka 2017.“

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom Zakona
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku
Svrha dokumenta	<p>Sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, broj: 81/2013.) predlaže se donošenje Zakona po hitnom postupku, s obzirom na to da je sukladno Nacionalnom programu reformi za 2016. godinu nužno potrebno odgoditi primjenu odredbe Zakona o socijalnoj skrbi, prema kojoj je određeno uspostavljanje JCN-a s 1. ožujkom 2017. godine, budući da nisu osigurani odgovarajući organizacijski i administrativni uvjeti za uspostavu JCN-a, te bi se narušila pravna sigurnost korisnika pojedinih prava i usluga u sustavu.</p> <p>Nadalje, brisanjem dijela odredbe članka 29. stavka 2. „ili posebnih propisa“ nedvojbeno se uređuje pitanje ostvarivanja prava na ZMN azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom koji su istu i ostvarivali s obzirom na uputu o postupanju Ministarstva upućenu centrima za socijalnu skrb kao provedbenim tijelima.</p> <p>Predlaže se u članku 40. dodavanje stavka 4. kojim se propisuje ako se radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na ZMN, a koji sudjeluje u radovima za opće dobro, zaposli u javnom radu, ZMN samcu ili kućanstvu se ne ukida, odnosno ne umanjuje se za prihod ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu.</p> <p>Dopunom članka 55. stavka 3. na predloženi način se osigurava da se primitak ostvaren po osnovi rada korisnika ZMN-a koji je i korisnik osobne invalidnine isti primitak ne uračunava u prihod za priznavanje prava na osobnu invalidninu.</p> <p>U članku 57. predlaže se dodavanje stavka 4. kojim se propisuje da se u prihod za priznavanje prava na doplatak za pomoć i negu korisnika ZMN-a ne uračunavaju novčana sredstva ostvarena sudjelovanjem u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu.</p>
Datum dokumenta	31.01.2017.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvješće

Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom Zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	/
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	/
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Središnji državni portal za savjetovanja - e-Savjetovanje 27.12.2016. do 27.01.2017.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Hrvatska komora socijalnih radnika Centar za socijalnu skrb Čakovec Centar za socijalnu skrb Osijek Grad Zagreb Ured pravobraniteljice za osobe s invaliditetom Ured pučke pravobraniteljice Pro Mente Hrvatska, Mreža udruga za mentalno zdravlje Goran Zekonja Gordana Sudec Teo Matković Zrinka Jurišanec
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Objavljeno u zasebnom dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi.
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedeno savjetovanje nije iziskivalo troškove.

Izvešće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom Zakona

Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
<p>GRAD ZAGREB NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA IZJEDNAČAVANJE PRUŽATELJA SOCIJALNIH USLUGA S KUĆANSTVIMA Grad Zagreb u čijoj je nadležnosti najveći broj tzv. decentraliziranih domova za starije osobe suočen je s nemogućnošću redovitog funkcioniranja ustanova zbog visokih rashoda za podmirenje troškova energenata. Stoga je u nekoliko navrata predlagao izmjene odredbi Zakona o socijalnoj skrbi koje se odnose na izjednačavanje pružatelja socijalnih usluga s kućanstvima u plaćanju cijene po povlaštenim uvjetima za korištenje električne energije, plina i drugih energenata. S navedenim problemom suočavaju se sve lokalne samouprave na koje su prenesena osnivačka prava, ali i privatni pružatelji socijalnih usluga. Prijedlog se temelji na činjenici da pružatelji usluga navedeni u članku 191. (ustanove socijalne skrbi i druge pravne osobe odnosno obrtnici te fizičke osobe koje profesionalno obavljaju djelatnost socijalne skrbi) socijalne usluge pružaju socijalno osjetljivim skupinama te je u nacionalnom interesu da usluge budu dostupne svakom građaninu u potrebi. Naime, svjedoci smo kako povećanje cijena energenata utječe na formiranje (povećanje) cijene usluge. Visoke cijene, nedostupne platežnoj moći građana opterećenima dugogodišnjom ekonomskom krizom, utječu na neodgovarajuće (neprofesionalno) zadovoljavanje potreba za socijalnim uslugama što rezultira radom na crno (pružanje socijalnih usluga bez licencije), za pružatelje usluga s licencijom pružanje usluga s nedostatnim brojem i/ili nekvalificiranim izvršiteljima, sklapanje ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju. Sve navedeno doprinosi nepovjerenju u sustav socijalne skrbi, posebice u privatne pružatelje usluga, što za posljedicu ima stvaranje obveze državnj i lokalnoj razini da odgovori na potrebe građana ulaganjem financijskih sredstava iz proračuna. Izjednačavanje pružatelja socijalnih usluga s kućanstvima u plaćanju cijene po povlaštenim uvjetima za korištenje električne energije, plina i drugih energenata ima za cilj postizanje poslovne sigurnosti za pružatelje usluga, time osiguranjem stabilnosti cijena usluga, što u konačnosti rezultira dostupnosti socijalne usluge korisniku.</p> <p>OBITELJSKI DOM Predlaže se da predstavnik obiteljskog doma mora imati najmanje srednju stručnu spremu medicinskog ili društvenog usmjerenja, odnosno ukoliko ima završen viši stupanj stručne sprema mora biti medicinskog ili društvenog usmjerenja. Kao i u obrazloženju prethodnog članka prijedlog se temelji na dosadašnjem iskustvu, odnosno vođenju postupka utvrđivanja uvjeta za početak obavljanja poslova obiteljskog doma. Većina podnositelja zahtjeva za obavljanje poslova obiteljskog doma nema prethodnog iskustva u radu s korisnicima o kojima bi trebali skrbiti 24 sata dnevno, čak niti osnovnih znanja o pružanju usluga, specifičnostima i potrebama korisnika. Ne umanjujući</p>	<p>Primljeno na znanje Većina zaprimljenih prijedloga nije predmet uređenja ovih izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi. U dijelu prijedloga dopuna Zakona o socijalnoj skrbi vezano uz rad za opće dobro bez naknade ističemo kako su predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi isključivo korisnici prava u sustavu socijalne skrbi, dok osobe zaposlene u javnim radovima koje nisu korisnici prava u sustavu socijalne skrbi nisu predmet ovih dopuna Zakona. Nadalje, navedeni prijedlozi za dopune Zakona o socijalnoj skrbi vezane su uz vrstu mjere Javni rad Aktivne politike zapošljavanja koju provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje. Napominjemo da je za korisnike zajamčene minimalne naknade predviđeno da se u programe javnih radova uključuju u nepunom radnom vremenu pri čemu bi ostvarivali proporcionalni dio plaće na temelju zapošljavanja u javnom radu, a bez da im se obustavlja isplata zajamčene minimalne naknade. Prijedlozi su primljeni na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotreni prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.</p>

važnost drugih zvanja mišljenja smo kako je za pružanje usluga smještaja odraslim osobama (riječ je starijim i nemoćnim, psihički bolesnim osobama, osobama s invaliditetom te osobama ovisnim o alkoholu, drogi ili drugim opojnim sredstvima) nužno predloženo usmjerenje. Također predlaže se dodati i položen tečaj za njegovatelja, izuzev zvanja medicinskog usmjerenja. Prijedlog se temelji na činjenici kako osoba bez osnovnih znanja o njezi osoba sa specifičnim potrebama nije u mogućnosti pružati kvalitetnu uslugu boravka ili smještaja niti nadzirati rad osoba koje zapošljava. Predstavnik obiteljskog doma koji ne ispunjava predložene uvjete, a licenciju je dobio prije donošenja izmjene Zakona, obvezao bi se na polaganje tečaja za njegovatelja.

„SOCIJALNI MONITORING“ Činjenica potkapacitiranosti u broju zaposlenika Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku koji provode inspekcijski nadzor zahtjeva drugačiji pristup kontrole rada pružatelja socijalnih usluga. Nažalost, unatoč propisanom redovnom inspekcijskom nadzoru u praksi se najčešće postupa po prijavi, odnosno primjenjuje se izvanredni nadzor. Stoga se predlaže razmotriti mogućnost uvođenja blažeg oblika nadzora na lokalnoj razini, odnosno praćenja rada pružatelja usluga kojima je jedinica područne (regionalne) samouprave izdala licenciju, odnosno rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga. Ovlaсти navedenog tijela ne bi bile u domeni inspekcijskog nadzora, ali je nadležno tijelo ovlašteno pratiti stručni rad pružatelja usluga u smislu pridržavanja Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga. Ukoliko se tijekom očevida uoče odstupanja od izdane licencije pružatelju usluge naložilo bi se otklanjanje uz definiran realan rok. Ukoliko se ponovnim očevidom utvrdi da nedostaci nisu otklonjeni nadležno tijelo po službenoj dužnosti o tome obavještava nadležno ministarstvo koje postupa sukladno odredbama nadzora.

NAKNADA ZA TROŠKOVE STANOVANJA Predlažemo da se Zakonom o socijalnoj skrbi omogućiti jedinicama lokalne samouprave, da pravo na troškove stanovanja prošire na druge korisnike sukladno svojim kriterijima i mogućnostima.

RAD ZA OPĆE DOBRO BEZ NAKNADE Obzirom na nedovoljnu zakonsku razradu obveze korisnika zajamčene minimalne naknade da se odazove pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade, ali i obveze samih jedinica predlažemo da ministar nadležan za poslove socijalne skrbi pravilnikom propiše uvjete provedbe navedene mjere. Provedba obveze izuzetno je složena obzirom je jedinicama „nametnuta“ obveza, pored zahtjevne organizacijske, i znatna financijska (troškovi tečaja zaštite na radu, sanitarna knjižica, zaštitna oprema i odjeća, sistematski/liječnički pregled, osiguranje od nezgode na radu i dr.). Nadalje, nužno je definirati obveze pravnih osoba u kojima se obavlja rad za opće dobro bez naknade (sklapanje ugovora o radu, vođenje evidencije, izdavanje potvrda i dr.). Smatramo važnim uvažiti specifičnosti pojedinih jedinica. Primjerice, ukoliko nije moguće organizirati rad za opće dobro za sve korisnike zajamčene minimalne naknade, koji je u tom slučaju kriterij odabira korisnika. Iz svega navedenog, nameće se nužnost donošenja provedbenog akta kako bi se ujednačila dosadašnja praksa (ukoliko je ima), odnosno jasno propisale obveze svih dionika provedbe navedene odredbe Zakona o socijalnoj skrbi.

Pro Mente Hrvatska, Mreža udruga za mentalno zdravlje
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA

1. Čemu jedinstveni centar za naknade? Nije li to zadaća centara za socijalnu skrb? U pravilu radi se o softwearu koji bi morao biti dostupan svim centrima. 2. Ponovno i po tko zna koji put preskače se INKLUZIVNI DODATAK. Sam inkluzivni dodatak trebao bi biti zamjena za razno razne naknade (tada možda ne bismo trebali JCN), a koji bi glasilo isključivo i smao na ime djeteta-korisnika. Budimo realni, trenutna invalidnina od 1250 kuna nije dostatna da dijete u slučaju smrti roditelja osigura sebi minimum potreba za normalan život. Istovremeno u pitanje dovodimo drugu nekretninu koja bi mogla biti izvor prihoda. Upitno je jedino, je li ta druga nekretnina stvar naslijeđa u obitelji ili je druga nekretnina izgrađena "od temelja do krova" u jednom dahu, kao poduzetnički pothvat nekog od članova obitelji. 3. Ako sporimo posjedovanje druge nekretnine u odnosu na invalidninu i ZMN, tada usitinu želimo, a pitanje je želimo li uistinu, da osobe s invaliditetom budu dio socijalne skrbi. Osobna invalidnina je nešto što čovjeku priprada zbog njegovog zdravstvenog stanja i smatramo da na ovu kategoriju ne bi trebalo biti utjecaja. Zamislite da invalidima rada oduzmete stanove, jer eto, invalidi rada su! Ne smatramo ovo ni nužnim ni potrebnim, ali da se može reagirati u situacijama kada je to uistinu potrebno, može.

Hrvatska komora socijalnih radnika
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA – PRIMJEDBE
Zakon o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, broj 157/2013., 152/2014., 99/2015. i 52/2016.) – PRIJEDLOG IZMJENA Predmetnim člankom 5.
prijedloga propisuje se odgoda uspostave JCN u uredima državne uprave radi uspostavljanja svih organizacijskih i administrativnih uvjeta za prebacivanje nadležnosti ZMN iz centara za socijalnu skrb na tijela državne uprave pri kojima će biti ustrojen JCN. Naime, Zakonom je određeno uspostavljanje JCN-a s 1. ožujkom 2017. godine u uredima državne uprave, a budući da nisu osigurani odgovarajući organizacijski i administrativni uvjeti za uspostavu JCN-a s navedenim datumom, odgađa se njegova uspostava do 1. svibnja 2018. godine. Predlaže se da se svakako razmotri opravdanost odgode osnivanja JCN-a u uredima državne uprave obzirom da je osnivanje JCN-a utemeljeno na Projektnom planu provedbe dugoročnih reformskih mjera za razdoblje 2014. - 2016., kojeg je donijela Vlada Republike Hrvatske, i temeljem kojeg je Vlada Republike Hrvatske zaprimila sredstva od strane Međunarodne banke za obnovu i razvoj (IBRD) na teret Zajma za navedeni Projekt, te Programu e-Hrvatska, definiranim od strane Vlade Republike Hrvatske, kojim se želi povezati informatizacijske sustave tijela državne uprave kroz jedinstvenu informacijsko-komunikacijsku mrežu. Predmetnim člankom 29.st.2 prijedloga azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom sukladno Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti odredbom članka 67. stavak 3. propisano je da centar za socijalnu skrb donosi rješenje o smještaju. Kako je odredbom članka 29. stavak 2. Zakonom o socijalnoj skrbi propisano da „Nema pravo na zajamčenu minimalnu naknadu korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovog Zakona ili posebnih propisa, osim

Primljeno na znanje

Prijedlozi su primljeni na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotreni prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.

Primljeno na znanje

Većina zaprimljenih prijedloga nije predmet uređenja ovih izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi. Prijedlozi su primljeni na znanje, uvrstit će se zaprimljene inicijative te će biti razmotreni prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi. U dijelu prijedloga dopuna Zakona o socijalnoj skrbi vezano uz korisnike zajamčene minimalne naknade i njihovo uključivanje u javne radove ističemo kako je primitak naknade za rad (plaća) određen i limitiran mjerom Javni rad koju provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje kao vrstu mjera Aktivne politike zapošljavanja. Također, su/financiranje javnog rada se odobrava na temelju programa javnog rada koji razrađuje podnositelji zahtjeva (organizacije civilnog društva, jedinice lokalne ili regionalne uprave) te njihovi korisnici u pravilu primaju minimalnu plaću dok je za korisnike zajamčene minimalne naknade predviđeno da se u programe javnih radova uključuju u nepunom radnom vremenu pri čemu bi ostvarivali proporcionalni dio plaće na temelju zapošljavanja u javnom radu, bez da im se obustavlja isplata zajamčene minimalne naknade. Nastavno, prijedlog vezan uz članak 29., stavak 2. ne prihvaća se. Naime, korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvaruju i pravo na troškove stanovanja koje isplaćuju jedinice lokalne samouprave, ali imaju i pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata, dok je azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom sukladno „Pravilniku o načinima i uvjetima ostvarivanja prava na smještaj azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom te sudjelovanja azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom u plaćanju troškova smještaja“ dužan sudjelovati u plaćanju troškova smještaja sa svim raspoloživim sredstvima. Nadalje, prijedlog uključivanja u javne radove osoba koje ostvaruju pravo na naknadu do zaposlenja kao nezaposlena osoba može biti predmet razmatranja prijedloga samo u nadležnosti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u čijoj su nadležnosti nezaposlene osobe kao i naknade koje isti ostvaruju.

beskućnika koji je korisnik usluge smještaja u prenoćištu.“ , potrebno je brisati „ili posebnih propisa“ s obzirom da iz postojećeg članka 29. stavka 2. proizlazi da azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ne bi imao pravo na ZMN jer mu je smještaj osiguran na temelju posebnog propisa. Brisanjem tog dijela zakona stavilo bi se u neravnopravan položaj druge građane RH s obzirom da se azilantima plaća smještaj po realnoj cijeni dok drugi korisnici ZMN-a imaju pravo na pomoć za troškove stanovanja od jedinica lokalne samouprave u puno manjem iznosu, a pojedine jedinice lokalne samouprave navode da nemaju niti sredstava za tu potrebu. U članku 39. smatramo kako treba staviti obveza organiziranja javnih radova jedinicama lokalne samouprave za radno sposobne i djelomično radno sposobne korisnike ZMN-a s obzirom da se negdje organiziraju a negdje ne. Članka 46.- U dosadašnjoj praksi većina zahtjeva za jednokratnu naknadu se odnosi na kupovinu prehrambenih i higijenskih artikala jer se isto ne može uvijek pribaviti putem civilnog sektora te se u tom smislu ne poštuje duh odredbe Zakona da se radi o trenutačnoj materijalnoj potrebi jer Centar ovu potrebu najčešće rješava. Smatramo da bi radi ujednačenosti rada Centara za socijalnu skrb RH bilo nužno decidirano navesti novčane iznose za pojedine potrebe za samca i obitelji. Također kod udomitelja bilo bi potrebno decidirano navesti koje potrebe se još mogu zadovoljiti jednokratnom naknadom. **Potrebno je RAZMISLITI O SJEDINJAVANJU NAKNADA UKLJUČIVŠI I DOPLATAK ZA POMOĆ I NJEGU SA OSOBNOM INVALIDNINOM ZAJEDNO SA ZMN S OBZIROM DA SVA RJEŠENJA NAVEDENIH PRAVA DONOSI CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB . POTREBNO JE ODVOJITI ADMINISTRACIJU OD SAMOG SOCIJALNOG RADNIKA.** Jasnije definirati "rad za opće dobro". Važećim zakonom nije određena obveza JLS da organiziraju "rad za opće dobro", nego samo obveza korisnika da se odazovu pozivu, a u realizaciji se često susrećemo s nedoumicama u vezi toga gdje i što mogu raditi, u koje vrijeme... Visina troškova stanovanja nije zakonom dobro definirana, odnosno, ukupan iznos troškova stanovanja koji je obvezno plaćati ne treba "vezati" uz visinu ZMN-a, već prosječnu potrošnju po članu kućanstva. Nadalje, nije baš jasna ta kategorija "ugroženog kupca energenta" koja je omogućena istim zakonom kojim se JLS obvezuju podmirivati troškove stanovanja. Ukoliko se pak željelo pomoći korisnicima nastanjenim u JLS koje nisu u mogućnosti ispunjavati navedenu obvezu, bilo bi svrsishodnije omogućiti korisnicima da rješenje "ugroženog kupca energenta" koriste po vlastitom izboru, odnosno, za onaj trošak stanovanja koji im je veći, poput grijanja zimi. Što je socijalna naknada? Uvođenjem plaćenog rada u Zakon o socijalnoj skrbi, pa vjerojatno i u stručnu terminologiju, više nije moguće prepoznati značenje i svrhu socijalnih naknada. Rad za opće dobro bez naknade i rad za opće dobro ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu? Rad za opće dobro iz čl.39.st.3. je rad koji se u svojoj punoj terminologiji naziva „rad za opće dobro bez naknade“ stoga ga nije moguće izjednačiti s radom za opće dobro ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu. Nadalje, bitno je imati na umu da niti dosadašnja provedba rada za opće dobro bez naknade nije bila uspješna budući da je pojedine lokalne jedinice nisu niti provodile pa niti sam cilj te odredbe nije postignut – sprječavanje rada na crno. S druge strane, postoje pozitivni primjeri gdje su korisnici ZMN-a, nakon poziva tijela lokalne jedinice, sami odustali od daljnjeg korištenja prava na zajamčenu minimalnu naknadu budući da su

istovremeno radili i ostvarivali pravo iz sustava socijalne skrbi što je teško utvrditi budući da dohodak ne primaju putem tekućih računa (što svakako nije zanemariva informacija u planiranju socijalne zaštite koja treba biti usmjerena na najpotrebitije, a ne na sve radno sposobne). Podatak o 14% prijavljenih na HZZ-u svakako je koristan podatak, ali ne upućuje ni na stvarnu nezaposlenost, posebice u ovisnosti o razdoblju za koje se daje podatak – sezonski (poljoprivredni) dio kalendarske godine i sl. Nejasno definiranje rada za opće dobro bez naknade i rada za opće dobro ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu. Osim što je terminologija paradoksalna – rad za opće dobro nikako ne može biti plaćeni rad – tako se jasno ne predlaže razlika između ta dva oblika rada. U vezi s čl.40. a ukoliko se doda st.4., potrebno je definirati razliku između ta dva oblika rada, a ukoliko ta razlika neće postojati tada ni cijeli čl.40 nema smisla i treba ga brisati jer se gubi smisao umanjivanja, a potom i ukidanja ZMN-a u slučaju kako je to sada propisano. Zašto su korisnici naknade do zaposlenja izuzeti iz ovog Prijedloga? Zapošljavanje osoba koje ostvaruju pravo i na naknadu do zaposlenja treba uključivati na tržište rada zapošljavanjem u javnim radovima (a što je minimum koji im se i može osigurati imajući na umu standarde življenja u RH), ali i njihovo je zapošljavanje ulazi u domenu odlučivanja JLS-a, a što se ne koristi u svom punom opsegu. Dakle, navedeno područje ne povezuje suradnju CZSS-a i drugih tijela poput HZZ-a i JLS, a što bi trebalo uobličiti u jednu zakonsku odredbu, a ne marginalizirati korisnike novčanih prava na način da ih se odcjepljuje od institucije koja nadzire tržište rada (HZZ). Nadalje, korisnici doplatka za pomoć i njegu, a ponajviše korisnici prava na osobnu invalidninu, ostvaruju svoje pravo na temelju zdravstvenog stanja, kao i utvrđenog/procijenjenog stupnja nesposobnosti za rad. Ukoliko se osoba koja ostvaruje ikoje navedeno pravo može zaposliti, tada je taj rad sam po sebi nagrada i dovodi osobu u situaciju socijalne uključenosti. Novčani iznos doplatka za pomoć i njegu i osobne invalidnine svakako treba staviti u korelaciju sa životnom dobi i preostalom radnom sposobnosti i razlozima nastanka određenog stupnja nesposobnosti za rad, a ne treba ta novčana prava promatrati kao novčane iznose kojima se isključivo osiguravaju uključivanja u život zajednice. Naime, slaba mreža socijalnih usluga (u velikom broju gradova, tj. „minijaturnih lokalnih sredina“) ne pruža mogućnosti aktivnog ili aktivnijeg sudjelovanja korisnika navedenih prava u lokalnoj zajednici na ikoji način. Trebalo bi definirati datume prestanka ili početka korištenja pojedinih prava i usluga iz sustava socijalne skrbi, trebalo bi potaknuti korisnike organiziranog stanovanja na zapošljavanje i pri tome im ne oduzimati ostvareni prihod, zakonskim putem, radi sudjelovanja u troškovima smještaja, i sl. Potrebno je naglasiti da u predmetnom Prijedlogu ne postoji stručna opravdanost u donošenju predloženih izmjena samo da bi se uspostavio rad JNC-a, jer se radi o poslovima administrativne prirode (ako se promatra operativni dio – obavljanje poslova, što nikako ne spada u stručni rad socijalnih radnika niti stručni rad ikoje druge struke (psiholozi, socijalni pedagozi, rehabilitatori i sl.)). Rad stručnih radnika centara za socijalnu skrb trebao bi biti usmjeren na pružanje podrške u aktivaciji korisnika – u ovom predmetnom smislu – korisnika zajamčene minimalne naknade, doplatka za pomoć i njegu i osobne invalidnine na korištenje raspoloživih osobnih psihofizičkih resursa, a poslodavci prisutni na tržištu rada trebaju zapošljavanjem i

primjerenim iznosom/prihodom odgovarati na takav angažman korisnika (ukoliko ih budu željeli zaposliti). Ovakvim predloženim izmjenama i dopunama zakona o socijalnoj skrbi postigao bi se socijalni nesklad u sveobuhvatnom građanstvu RH, potaknuo bi se rad na određeno vrijeme i nestabilnost na tržištu rada. Treba imati na umu da se ovakvim kumuliranjem novčanih prava na strani korisnika ZMN-a, a u situacijama postojanja ostvarenog dohotka, dovodi u pitanje preostali dio društva čiji je rad potencijalno manje plaćen negoli suma iznosa ZMN-a i iznosa dohotka ostvarenog kroz rad u javnim radovima. U vezi s navedenim, trebalo bi utvrditi koji od gradova uopće ima resurse za zapošljavanje u potpunosti radno sposobnih u odnosu na zapošljavanje osoba koje imaju utvrđenu težinu, vrstu i stupanj oštećenja zdravlja. Ukoliko je cilj socijalno uključivanje nevidljivog ili slabo vidljivog dijela društva, zahvaćenog siromaštvom, tada bi trebalo povećati iznos novčanih naknada. S obzirom da je moguće, kako je vidljivo u tekstu prijedloga, navedena novčana sredstva isplaćivati „u okviru limita na pozicijama Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku“. Svrhovitije je raditi na povećanju postojećih naknada kada bi se dosadašnji iznos (350,00 kn, 500, 00 kn, ili 1.250,00 kn) mogao smatrati iznosom koji pomaže i ispunjava svoju Zakonom određenu svrhu ali i da se istim iznosom ostvari stručna opravdanost njihova trošenja. Ovim putem predlažemo nadležnom ministarstvu procjenu potreba i korisnika i tržišta rada (poduzetnici, JL(R)S, državne i javne institucije i sl.) u odnosu na predloženo, što je odraz kvalitetnog pristupa rješavanja navedene problematike, s obzirom da RH ima velik broj gradova i županija koje bi mogle organizirati bilo koji oblik rada i na taj način u kontinuitetu i aktivno pomagati u borbi protiv socijalne isključenosti svojih građana. Socijalne naknade pasiviziraju korisnike (posebice korisnike ZMN-a), a u kombinaciji s ostvarivanjem dohotka postiže se prividno rješavanje siromaštva, a dugoročno bez ikakvih na stručnoj procjeni utemeljenih pozitivnih rezultata. Čl. 29. st. 1. al. 3. – posjedovanje registriranog osobnog automobila kao zapreka za ostvarivanje prava na ZMN Prijedlog je da onaj tko posjeduje osobni automobil stariji od 10 godina ima pravo na zajamčenu minimalnu naknadu. Potrebno je preciznije utvrditi prometnu izoliranost - U manjim sredinama uglavnom nema organiziranog javnog prijevoza osim npr. školskog autobusa, domovi zdravlja, CSS i ostale potrebite službe su uglavnom u Centru grada. Čl. 40. st. 4 Primjerice – ukoliko se netko zaposli sezonski u poljoprivredi, turizmu i sl., a korisnik je ZMN neprekidno dulje od godinu dana ona se sukladno čl. 40. st. 2. umanjuje u drugom i trećem mjesecu rada dok mu pravo prestaje ukoliko je zaposlen dulje od tri mjeseca. Korisnik koji je uključen u javne radove i nadalje zadržava pravo na ZMN. Ovaj članak samo uvećava posao djelatnicima u Centrima za socijalnu skrb budući da u tri mjeseca za korisnika moraju pisati tri rješenja. Prijedlog je da pravo na ZMN prestaje s danom zasnivanja radnog odnosa ili makar zadnjim danom mjeseca u kojem se korisnik zaposlio a nakon prestanka rada priznaje se danom podnošenja zahtjeva za ZMN. Stavak 2. čl.29.Zakona potrebno promijeniti u cilju ostvarivanja jednake mogućnosti za ostvarivanje prava temeljem Zakona za osobe koje su beskućnici. Međutim, više od samog čl.29.st.2. Zakona, potrebno je izmijeniti st.1. članka 29. Zakona, jer je u mnogome nedorečen. U čl.29.st.1.al.1. Zakona između ostalog, kao prepreka za ostvarivanje prava na ZMN samcu ili kućanstvu navodi se vlasništvo nad "vrijednim

pokretninama (plovila, umjetnička djela i sl.). Za plovilo postoji dohvat podataka iz aplikacije, ali kako u upravnom postupku dokazati da netko ima vrijedno umjetničko djelo? Smatramo da ova odredba treba biti detaljnije razrađena, s navedenim metodama, tijekom postupka, sudjelovanjem vještaka u dokazivanju vlasništva nad umjetničkim djelom, a također da se definira i ovaj navedeni "I SL.". Ukoliko je to nemoguće konkretnije i detaljnije odrediti u Zakonu, predlažemo brisanje riječi ..."(..., umjetnička djela i sl.)" iz čl.29.st. 1.al.1. Zakona. Nadalje, istim člankom st.1.al.3. Zakona, propisano je da "nema pravo na ZMN samac ili kućanstvo ako je samac ili član kućanstva vlasnik osobnog registriranog vozila, osim osobnog vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika centra za socijalnu skrb registrirano vozilo nužno radi prometne izoliranosti". Prvo što je diskutabilno je "osobno registrirano vozilo" jer nigdje u Zakonu o sigurnosti prometa na cestama, ne postoji takva definicija. U Zakonu o sigurnosti prometa na cestama postoji definicija motornog vozila te osobnog automobila, ali sintagma "osobno registrirano vozilo" ne postoji. Objašnjenje navedene sintagme u aplikaciji socskrb kroz dio ZSS-pitanja i odgovori je da je registrirano osobno vozilo svako registrirano vozilo koje se koristi za osobne potrebe, ali to je samo tumačenje a ne i zakonski propisana odredba, a također je ostavljena procjena što znači da se koristi za osobne potrebe. Nadalje, iz teksta koji predstavlja iznimku od propisanog uvjeta, točnije riječi ..."za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe..." , ne može se sa sigurnošću utvrditi da li starija i nemoćna teško pokretna osoba treba biti član kućanstva ili to nije uvjet, pa predlažemo da se to jasnije odredi, tj. da se i kod toga dodaju riječi: ..."za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, za prijevoz samca ili člana kućanstva koji je starija i nemoćna teško pokretna osoba...". Zatim, navedeno iz iste odredbe: "... ili je prema procjeni stručnog radnika centra za socijalnu skrb registrirano vozilo nužno radi prometne izoliranosti" stvara nejednakost u radu i postupanju. Smatramo da time građanima nije dana jednaka mogućnosti i pristup pravima u sustavu socijalne skrbi. Smatramo da se prometna izoliranost treba definirati u propisu sa konkretnim parametrima: npr. da to znači da je udaljenost od adrese stanovanja do prve stanice javnog prijevoza do točno određene udaljenosti u mjernoj jedinici. I na kraju, vezano uz čl.29.st.1.al.4. Zakona kojim je propisano da "nema pravo na ZMN samac ili kućanstvo ako samac ili član kućanstva koristi osobno vozilo u vlasništvu druge pravne ili fizičke osobe", - smatramo da je dokazivanje toga nemoguće. Službena bilješka stručnog radnika centra kao jedini dokaz u postupku?! Živimo i radimo u lokalnim sredinama gdje i naši korisnici i vidimo da se svakodnevno osoba vozi nečijim automobilom, no staviti to na list papira uz vlastoručni osobni potpis kao dokaz u predmetu je ravno osudi samome sebi. Općenito smatramo da svaka odredba koja nije jasno i konkretno definirana u Zakonu predstavlja "sklizak" teren, prostor kojim se ostavlja mogućnost manipulacije i nejednakosti u stručnom radu, a time i diskriminacije građana diljem RH u ostvarivanju prava u sustavu.

Pravobranitelj za osobe s invaliditetom
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA

Pravobraniteljica za osobe s invaliditetom već duže vrijeme ukazuje na nužnost kompleksnije izmjene Zakona o socijalnoj skrbi u dijelu odredbi koje se odnose na osobe s invaliditetom, radi njegovog usklađivanja sa odredbama Konvencije o pravima osoba s invaliditetom. Tako smo unazad nekoliko godina opetovano predlagali određene promjene u odredbama koje se odnose na uređenje odredbi o: - Osobnoj invalidnini - Doplatak za pomoć i njegu - Statusu roditelja njegovatelja - Zajamčenoj minimalnoj naknadi - Potporama obrazovanju – prijevoz djece s teškoćama u razvoju i dr. Prvenstveno želimo istaknuti kako bi glavni cilj uređenja prava osoba s invaliditetom bio razdvojiti statusne od socijalnih naknada, što Ministarstvo treba imati u vidu prilikom uređenja svih prava iz Zakona o socijalnoj skrbi. Detaljniju argumentaciju vezano uz prijedloge možete pronaći u godišnjim izvješćima o radu Ureda pravobraniteljice za osobe s invaliditetom upućenih Hrvatskom Saboru te stojimo na raspolaganju za dodatna pojašnjenja, organiziranjem sastanaka ili na drugi primjereni način. Dio naših prijedloga bi se odnosio i na budući Zakon o inkluzivnom dodatku, međutim, obzirom da Zakon o socijalnoj skrbi regulira prava koji bi svojoj naravi trebala biti sadržaj upravo u Zakonu o inkluzivnom dodatku, naše prijedloge za izmjenu Zakona o socijalnoj skrbi istaknut ćemo u trenutku sveobuhvatnije izmjene Zakona o socijalnoj skrbi te u redovnoj proceduri donošenja.

Primljeno na znanje

U dogovoru sa Uredom pravobraniteljice za osobe s invaliditetom svi prijedlozi bit će uvršteni u inicijative za donošenje novog Zakona o socijalnoj skrbi.

CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB OSIJEK
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA

Opetovano upozoravamo na neusklađenost odredbi Zakona o socijalnoj skrbi i Uredbe o metodologijama vještačenja a vezano za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu. Komisije utvrđuju težinu oštećenja zdravlja a ne funkcionalne sposobnosti osobe što dovodi do hiper produkcije osobnih invalidnina a istovremeno ćemo izgubiti doplatak za pomoć i njegu kao pravo . Također postavljamo pitanje zašto za osobnu invalidninu nije predviđeno mirovanje kada se korisnik nalazi u zdravstvenoj ili drugoj ustanovi kao što je to predviđeno za doplatak za pomoć i njegu ter imamo situacije gdje se korisnik i 10- tak godina nalazi u zdravstvenoj ustanovi a obitelj i dalje prima osobnu invalidninu

Odbijen

Navedeno nije predmet uređenja ovih izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi. Prijedlog je primljen na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotren prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.

GORAN ZEKONJA
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA

Kako je namjera zakonodavca da se izmjenom čl. 40. Zakona o socijalnoj skrbi prihod ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu ne uračina u prihod, te se tim korisnicima pomoć ne ukida, mišljenja sam da je potrebno pristupiti i izmjenama slijedećeg članka Zakona: Članak 24. Zakona, na način da se u stavku 2. istog članka doda alineja:"-osobu zaposlenu u javnom radu"

Odbijen

Dostavljeni prijedlog obuhvaća proširenje prava na veći broj korisnika za što u ovom trenutku nisu osigurana sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

Centar za socijalnu skrb Čakovec
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA

1. Komentar na članak 2. Konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi – na izmjenu članka 40. Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 157/13, 152/14, 99/15 i 52/16) – na dodavanje stavka 4. u kojem se navodi da ako se radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, a koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. Zakona zaposli u javnom radu, zajamčena minimalna naknada samcu ili kućanstvu se ne ukida, odnosno ne umanjuje se za prihod ostvarenem po osnovi zaposlenja u javnom radu. Sa navedenom izmjenom se ne slažemo, već predlažemo da se članak 40. stavak 1. izmjeni na način: „Ako se radno sposobni samac ili član kućanstva koji sudjeluje u radovima za opće dobro zaposli, u prvom mjesecu rada zajamčena minimalna naknada samcu ili kućanstvu se ne ukida, odnosno ne umanjuje za ostvareni prihod.“
Obrazloženje: Predlažemo da se gore navedeni stavak 4. ne nadodaje u članak 40. Zakon, budući da su dodadašnje odredbe predmetnog članka dovoljno poticajne korisnicima na zaposlenje u javnom radu, tj. za bilo kakvu vrstu zaposlenja. Sama činjenica da bi im se korisnicima omogućilo istovremeno ostvarivanje prihoda s osnova javnog rada i zajamčene minimalne naknade u neravnomjeran položaj stavlja ostale građane Republike Hrvatske koji godinama rade za minimalnu plaću, međutim zbog odredbi Zakona o socijalnoj skrbi često ne mogu ostvariti nikakva prava iz sustava socijalne skrbi. Veći utjecaj na socijalnu uključenost korisnika i borbu protiv siromaštva bi imalo da se omogući jedinicama lokalne samouprave da više i češće koriste mjeru javnih radova, na način da im se podmiruju svi materijalni troškovi koje oni imaju u svezi osiguranja opreme za rad, edukacije i osiguranja radnika. Ujedno predlažemo da gore navedenu izmjenu članka 40. Zakona kojom bi se potaknulo radno sposobne korisnike da se odazivaju radovima za opće dobro, a ne bi ih se diskriminiralo zbog duljine korištenja zajamčene minimalne naknade. Takvom odredbom postigao bi se veći utjecaj na korisnike koji bi bili poticani na rad za opće dobro (u praksi se često dešava da se radno sposobni korisnici odbijaju odazvati pozivima na rad za opće dobro, a sama činjenica posljedičnog umanjenja zajamčene minimalne naknade im ne smeta), bez obzira na duljinu korištenja zajamčene minimalne naknade. Naime u praksi se često dešavaju situacije gdje kod korisnika zaposlenih kod istog poslodavca u isto vrijeme na različiti način ukidamo zajamčenu minimalnu naknadu iz razloga što je jedan od njih korisnik Centra 11 mjeseci, a drugi 13 mjeseci.

Odbijen

Navedeni prijedlozi za dopune Zakona o socijalnoj skrbi vezane su uz vrstu mjere Javni rad Aktivne politike zapošljavanja koju provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje. Za korisnike zajamčene minimalne naknade predviđeno je uključivanje u programe javnih radova u nepunom radnom vremenu pri čemu bi ostvarivali proporcionalni dio plaće na temelju zapošljavanja u javnom radu, bez da im se obustavlja isplata zajamčene minimalne naknade. Nadalje, dostavljeni prijedlozi, koji uključuju poticanje jedinica lokalne samouprave i podmirivanje njihovih materijalnih troškova, obuhvaćaju proširenje prava za što u ovom trenutku nisu osigurana sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske. Prijedlozi su primljeni na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotreni prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.

<p>Centar za socijalnu skrb Čakovec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA</p> <p>2. Konačan Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi ponovno nije regulirao nejasne odredbe članka 54. stavka 2. točke 4 i članka 57. stavka 2. točke 7. Zakona o socijalnoj skrbi, a koje rezultiraju različitom postupanju Centara i različitim odlukama nadležnog Ministarstva u žalbenim predmetima. Sukladno rješenjima Upravnog suda u upravnom postupku gdje je prihvaćena žalba nekadašnjih korisnika doplataka za pomoć i njegu kojima je ukinuto pravo zbog smještaja (u slučaju smještaja po privatnoj osnovi), a kako bi se specificiralo ostvarivanje prava na osobnu invalidninu i doplatu za tuđu pomoć i njegu korisnicima smještaja po privatnoj osnovi predlažemo da se : - Odredba članka 54. stavka 2. točka 4 izmjeni na način da glasi: „ – djetetu ili odrasloj osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovog Zakona, a koje troškove dijelom ili u potpunosti podmiruje nadležno ministarstvo“ - Odredba članka 57. stavka 2. točka 7 izmjeni na način da glasi: „ – kojoj je osiguran smještaj u ustanovi socijalne skrbi ili kod drugih pružatelja socijalnih usuga, u zdravstvenoj ili u drugoj ustanovi, odnosno organizirano stanovanje sukladno odredbama ovog Zakona, a koje troškove dijelom ili u potpunosti podmiruje nadležno ministarstvo.“</p>	<p>Odbijen</p> <p>Navedeno nije predmet uređenja ovih izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi. Prijedlog je primljen na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotren prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.</p>
<p>Centar za socijalnu skrb Čakovec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA</p> <p>3. U skladu sa predloženim izmjenama članka 54. stavka 2. točke 4. i članka 57. stavka 2. točke 7. Zakona, radi izjednačavanja statusa svih korisnika, predlažemo i izmjenu članka 65. Zakona stavka 1. na način da nadalje glasi: „Status roditelja njegovatelja ili njegovatelja ne može se priznati roditelju ili drugoj osobi iz članaka 63. i 64. ovoga Zakona ako je djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom osigurana usluga smještaja, organiziranog stanovanja, poludnevnog ili cjelodnevnog boravka u skladu s ovim Zakonom, a koje troškove dijelom ili u potpunosti podmiruje nadležno ministarstvo.“</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Navedeno nije predmet uređenja ovih izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi. Prijedlog je primljen na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotren prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.</p>
<p>Centar za socijalnu skrb Čakovec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA</p> <p>4. Također Vas upućujemo da je Izmenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi potrebno konkretnije regulirati odredbe članka zakona koje se tiču priznavanja prava na: socijalne usluge: savjetovanje i pomaganje, pomoć u kući, psihosocijalnu podršku, ranu intervenciju, pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja (integracija) kao i kada se odlučuje o prestanku tog prava, i to konkretno definirati da se pravo na navedene usluge priznaju sa konkretnim datumom prema početku, odnosno prestanku usluge, a ne po izvršnosti rješenja. Predložene izmjenu bi omogućile stvarno i primjerno korištenje socijalnih usluga korisnicima sukladno njihovim stvarnim potrebama, te se takvim odlukama korisnike ne bi oštećivalo.</p>	<p>Odbijen</p> <p>Navedeno nije predmet uređenja ovih izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi. Prijedlog je primljen na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotren prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.</p>

Centar za socijalnu skrb Čakovec
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA

5. Kod članka 29. stavka 1. točke 3. Zakona o socijalnoj skrbi – „Nema pravo na zajamčenu minimalnu naknadu samac ili kućanstvo ako: je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog osobnog vozila, osim registriranog osobnog vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnicima prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika centra za socijalnu skrb registrirano osobno vozilo nužno radi prometne izoliranosti“ , Predlažemo da se unesu izmjene članka na način da se korisnicima zajamčene minimalne naknade omogućiti vlasništvu najviše jednog registriranog osobnog vozila sa ograničenom vrijednošću tog automobila npr.do 20.000,00 kn. Naravno trebalo bi se odrediti i način procjene vrijednosti tog automobila, budući je iz ranije prakse bio problem utvrditi vrijednost automobila, posebice, jer nam porezna uprava nije davala točne podatke ili pak su se podaci dugo čekali, što je jako usporavalo sam postupak utvrđivanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu. Predlažemo da se vrijednost automobila određuje prema Katalogu orijentacijskih cijena motornih vozila, a koju donosi Centar za vozila Hrvatske, a koju koristi i Porezna uprava prilikom određivanja vrijednosti automobila a za potrebe utvrđivanja poreza. Obrazloženje: U praksi se događa da korisnici zajamčene minimalne naknade u pravilu koriste registrirano osobno vozilo u vlasništvu druge pravne ili fizičke osobe, što skrivaju od djelatnika centra za socijalnu skrb, a vrlo je teško otkriti takve slučajeve, odnosno potkrijepiti ih pravim dokazima, što dodatno opterećuje stručne radnike koji rješavaju takve slučajeve. Korisnici obično iznose lažne informacije o tome da voze tuđa vozila, iskrivljuju pravo stanje stvari i na sve moguće načine pokušavaju opravdati korištenje vozila, dok anonimni prijavitelji takvih slučajeva iz njihovih zajednica ne žele potpisati svoje izjave o tome. Isto tako u praksi se događa da korisnici kojima je opravdano vlasništvu osobnog vozila zbog toga jer je član kućanstva korisnik po osnovi invaliditeta..., stječu u vlasništvo vozila veće vrijednosti, pod izlikom da mogu imati auto i da su ga kupili na rate, a nema zakonske osnove da im se pravo ukine zbog vrijednosti vozila. Činjenica je da većina korisnika zajamčene minimalne naknade, zbog većeg broja djece ili dislociranosti mjesta stanovanja od državnih institucija koje su obično locirane u većim mjestima, imaju potrebu za barem jednim osobnim vozilom, koje naravno ne treba biti luksuzno i treba opravdati svoju osnovnu svrhu.

Odbijen

Navedeno nije predmet uređenja ovih izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi. Prijedlog je primljen na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotren prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.

Gordana Sudec

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA

Ovim prijedlogom izmjena Zakona o socijalnoj skrbi korisnicima ZMN neće biti prihod ostvarena sredstva od rada za opće dobro u javnim radovima, te tako ostvarena sredstva neće biti prihod ako su korisnici ZMN ujedno korisnici doplatka za pomoć i njegu ili osobne invalidnine što znači da će korisnici i nadalje ostvarivati navedena prava. Budući da se u svom radu s osobama s invaliditetom često susrećem sa životnim pitanjima, primjerice nedavno sam imala pitanje jedne gluhoslijepe osobe koja radi prava umjetnička djela kako izbjeći da joj prihod od tih radova utječe na ostvarivanje osobne invalidnine; smatram da bi kod ostvarivanja osobne invalidnine trebalo izuzeti tako ostvaren prihod (autorski umjetnički honorar) jer je od izuzetnog značenja za osobe s najtežim oštećenjem zdravlja da im se omogući vrednovanje njihovih djela i da to ne utječe na ostvarivanje prava na osobnu invalidninu. Moj je prijedlog da se čl. 55. st.3. Zakona o socijalnoj skrbi dopuni s „autorski umjetnički honorar“

Odbijen

Dostavljeni prijedlog obuhvaća proširenje prava na veći broj korisnika za što u ovom trenutku nisu osigurana sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske. Prijedlozi su primljeni na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotreni prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.

Ured Pučke pravobraniteljice
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA
PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM
ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM
ZAKONA PROISTEĆI

U dijelu II. 1. Ocjeni stanja nisu navedeni konkretniji podatci što je do sada učinjeno vezano uz osnivanje Jedinственog centra za naknade (JCN) te razlozima drugog prolongiranja njegove uspostave. U samom Izvješću o provedbi mjera za 2014. godinu iz Programa provedbe Strategije borbe protiv siromaštva i socijalne isključenosti u Republici Hrvatskoj (2014-2020) za razdoblje od 2014. do 2016. (dokument od srpnja 2015.) u Strateškom području: Pristup socijalnim naknadama i uslugama pod aktivnosti mjere: „Pripreme operativnog plana ulaganja za razvoj JCN-a (oko 200 računarskih radnih stanica, edukacija i osposobljavanje službenika UDU-a) - za administriranje ZMN-a; razvoj programa informiranja i educiranja javnosti o uslugama JCN-a“, navedeno je da je u prosincu 2014. započela priprema operativnog plana ulaganja za razvoj JCN-a te da se nastavlja opremanje UDU u županijama i u 2015. godini (oko 200 računarskih radnih stanica, edukacija i osposobljavanje službenika UDU-a). Nadalje, pod izvorom financiranja - državni proračun, navedeno je da su sredstva osigurana temeljem Ugovora sa Svjetskom bankom u izvoru 83 - namjenski primici inozemnog zaduživanja u Državnom proračunu RH i da će se za ovu namjenu otvoriti nova aktivnost TXXXXXX - Modernizacija sustava socijalne zaštite, a pod ostale izvore da je odobreno iz zajma Svjetske banke za modernizaciju sustava socijalne zaštite u RH: JNC - 12 milijuna eura. Stoga, smatramo da je trebalo preciznije obrazložiti koje su od navedenih aktivnosti realizirane i zbog čega nisu izvršene potrebne pripreme za prebacivanje nadležnosti za odlučivanje o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu, na urede državne uprave u županijama, odnosno nadležni ured Grada Zagreba. Pri tome, ističemo da je prethodno neophodno osigurati organizacijske, kadrovske i administrativne uvjete za prijenos stvarne nadležnosti sa centara za socijalnu skrb na urede državne uprave u županijama, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba, radi omogućavanja provođenja učinkovitog postupaka i administriranja dodjela zajamčene minimalne naknade, a posebice edukaciju službenika koji bi radili na ovim poslovima, čime bi se jamčila ujednačena primjena zakona i pravna sigurnost korisnika ove naknade.

Prihvaćen
Prihvaća se.

Ured Pučke pravobraniteljice**ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 1.**

Predlažemo u stavku 2. riječi: „osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja u prenoćištu“ zamijeniti riječima: „osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja u prenoćištu ili prihvatilištu“. Obrazloženje: Prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi, pravo na zajamčenu minimalnu naknadu nema beskućnik koji je na privremenom smještaju u prihvatilištu. Stoga se dio beskućnika odlučio na izlazak iz prihvatilišta kako bi ostvarili pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, pa borave na ulicama ili na drugim javnim mjestima. Određena prenoćišta zadržavaju ovaj status i ne organiziraju se kao prihvatilišta, jer uz programe/projekte osiguravaju beskućnicima poludnevni boravak te program socijalnog uključivanja, pa njihovi korisnici mogu ostvarivati pravo na ovu naknadu, dok korisnici prihvatilišta koji slične usluge ostvaruju u okviru prihvatilišta, ne mogu je ostvariti. Na taj način beskućnici nemaju jednak pristup pravima iz socijalne skrbi i trebalo bi im uz privremeni smještaj neovisno jesu li u prenoćištu ili prihvatilištu omogućiti ostvarivanje zajamčene minimalne naknade, čime bi se realizirala njihova brža integracija u lokalnoj sredini. U protivnom će se teško postići njihovo socijalno uključivanje i izlazak iz prihvatilišta. Poznat nam je slučaj da se korisnici privremenog smještaja u prihvatilištu nije priznala zajamčena minimalna naknada radi njezinog socijalnog uključivanja u lokalnu zajednicu i osiguravanja preduvjeta za izlazak iz prihvatilišta. Ako prije izlaska iz prihvatilišta beskućniku nisu osigurana novčana sredstva za pronalazak prostora za stanovanje i prehranu (ostvarivanje zajamčene minimalne naknade i naknade za troškove stanovanja), već se prethodno treba prekinuti smještaj i potom podnijeti zahtjev za priznavanje prava na navedene naknade, postavlja se upitnim na koji način će se njemu osigurati osnovne životne potrebe dok se ne donesu rješenja o priznavanju konkretnih naknada i ne počnu isplate ovih naknada. Odobravanje jednokratne naknade za ovu namjenu zasigurno nije pravilno rješenje, niti je to svrha ove naknade.

GRAD ZAGREB**ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 1.**

U članku 1. uklanja se dio odredbe članka 29.st.2 prema kojem azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ne ostvaruje pravo na ZMN jer im je smještaj osiguran posebnim propisom odnosno temeljem Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (čl. 67.st. 3) Predloženom izmjenom omogućuje se da azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruju pravo na zajamčenu minimalnu naknadu neovisno o priznatom pravu na smještaj. Obzirom da se u istom članku (čl. 29.) spominju beskućnici, mišljenja smo kako je i njima potrebno omogućiti ista prava kao i azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom i to na način ako im je priznata usluga smještaja u prihvatilište za beskućnike temeljem rješenja nadležnog Centra za socijalnu skrb da im se istodobno ne ukida pravo na zajamčenu minimalnu naknadu.

Odbijen

Dostavljeni prijedlog obuhvaća proširenje prava za što u ovom trenutku nisu osigurana sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske. Prijedlog je primljen na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotren prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.

Odbijen

Dostavljeni prijedlog obuhvaća proširenje prava za što u ovom trenutku nisu osigurana sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske. Prijedlog je primljen na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotren prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.

GRAD ZAGREB**ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 2.**

Ovom dopunom Zakona, postavlja se pitanje dovođenja u nejednak položaj osoba koje danas sudjeluju u javnim radovima, a nisu korisnici zajamčene minimalne naknade te niti ne mogu ostvariti pravo na tu novčanu naknadu jer nije izmijenjen članak 31. Zakona koji normira prihode koji se ne uračunavaju u primanja samca ili kućanstva. Smatramo da se ovakvim uređenjem pravne norme raslojavaju građani/ke koji se zapošljavaju na javnim radovima na dvije skupine i to na one koji mogu uz naknadu za javni rad ostvariti dodatni prihod u vidu zajamčene minimalne naknade te na one kojima je onemogućeno ostvarivanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu iako im je naknada za javni rad jedini prihod. Osobe koje su korisnici zajamčene minimalne naknade i sudjeluju na radovima za opće dobro, prihvaćanjem zaposlenja putem javne mjere Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, ne prestaju biti korisnici zajamčene minimalne naknade, no nejasno je oslobađa li ih se obveze rada za opće dobro, stoga predlažemo jasnije definiranje ove zakonske norme.

Primljeno na znanje

Napominjemo kako su predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi isključivo korisnici prava u sustavu socijalne skrbi, dok osobe zaposlene u javnim radovima koje nisu korisnici prava u sustavu socijalne skrbi nisu predmet ovih dopuna Zakona. Nadalje, navedeni prijedlozi za dopune Zakona o socijalnoj skrbi vezane su uz vrstu mjere Javni rad Aktivne politike zapošljavanja koju provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje. Napominjemo da je za korisnike zajamčene minimalne naknade predviđeno da se u programe javnih radova uključuju u nepunom radnom vremenu pri čemu bi ostvarivali proporcionalni dio plaće na temelju zapošljavanja u javnom radu, a bez da im se obustavlja isplata zajamčene minimalne naknade. Prijedlog je primljen na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotren prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.

Teo Matković

ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 2.

Mjera javnog rada provodi se kroz sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme između poslodavca u javnom ili civilnom sektoru i nezaposlenih osoba. Predloženo rješenje diskriminiralo bi ostale primatelje ZMN koji se zaposle ugovorom o radu (na određeno ili neodređeno) ali izvan mjere javnog rada – jer bi se potomjima i dalje razina ZMN počela smanjivati nakon jednog mjeseca, a istekla unutar tri mjeseca. Također, temeljna je pretpostavka javnog rada jednaka ili manja isplativost po korisnika od bilo kojeg posla na otvorenom tržištu rada (što je razlog iz kojeg se u pravilu javni rad ugovara na iznos minimalne plaće – a opravdava i angažman na pola radnog vremena kakav se predlaže u obrazloženju mjere), a koja bi bila prekršena ovakvim rješenjem kojim bi korisnicima ZMN najisplativiji rad bio – javni rad. Članak 40 Zakona o socijalnoj skrbi osigurava kontinuitet statusa primatelja ZMN i određenog iznosa naknade u slučaju trajanja zaposlenosti do tri mjeseca. Stoga bi ugovaranje mjere javnih radova za korisnike ZMN u trajanju do tri mjeseca ostvarilo željene posljedice i riješilo osnovna pitanja kojima je zakonodavac usmjeren (II), bez potencijalno problematičnog zadiranja u sadržaj zakona i bez daljnjeg umanjivanja atraktivnosti zapošljavanja na otvorenom tržištu rada za primatelje ZMN. Do sada provedene evaluacije nisu utvrdile razliku u efektu javnih radova s obzirom na njihovo trajanje – odnosno intervencija od tri mjeseca izgledno ne bi doprinijela motivaciji manje od javnog rada u trajanju od šest mjeseci – a predstavljala bi bitno manji trošak po korisniku (odnosno mogućnost obuhvata aktivacijom dvostruko većeg broja primatelja ZMN-a). Alternativno, dodatni poticaj aktivaciji primatelja ZMN predstavljala bi izmjena stavaka 2 i 3 članka 40, tako da se iznos ZMN-a smanjuje kroz dulje razdoblje, odnosno status primatelja ZMN može trajati i do 6 mjeseci nakon zaposlenja. Ovakva intervencija, uz to što bi omogućila šestomjesečne javne radove bi i po sebi djelovala aktivacijski jer bi dodatno smanjila zamku neaktivnosti, odnosno umanjila inicijalnu razinu granične efektivne porezne stope za kućanstva korisnika ZMN čiji se članovi zaposle. Također napominjem kako se naknada HZZ-a za vrijeme mjere obrazovanja nezaposlenih, kao i stručnog osposobljavanja također ne uračunavaju u prihode – odnosno ove mjere mogu biti vrlo atraktivne za primatelje ZMN-a ukoliko se njima usmjere (obrazovanje je posebno korisno za primatelje ZMN bez završenog srednjeg obrazovanja), a za razliku od javnih radova pružaju kompetencije i pomažu prevladavanju strukturne nezaposlenosti u tržištu rada koje je ušlo u fazu izrazite nezadovoljene potražnje za zanimanjima niže razine složenosti.

Odbijen

Dostavljeni prijedlog obuhvaća proširenje prava za što u ovom trenutku nisu osigurana sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske. Prijedlog je primljen na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotren prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.

<p>Ured Pučke pravobraniteljice ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 2. Predlaže se u novom stavku 4. članka 40. iza riječi: „zaposli u javnom radu“ dodati riječi: „ili korisniku zajamčene minimalne naknade kojemu nije omogućen rad za opće dobro ali se zaposli u javnom radu,“. Također se predlaže ovu dopunu ugraditi u članku 55. stavku 3. i članku 57. stavku 4. Obrazloženje: Pozdravljamo dopunu ovoga članka kojom se potiče radna aktivacija korisnika ZMN u javnom radu. Međutim, iz stipulirane odredbe proizlazi da se to ne bi odnosilo na korisnike ZMN kojima jedinica lokalne samouprave uopće nije dala mogućnost sudjelovanja u radovima za opće dobre nego ih je zaposlila u javnim radovima a da prethodno nisu bili uključeni u rad za opće dobro. U cilju što jače radne aktivacije korisnika ZMN predlažemo navedenu dopunu.</p>	<p>Odbijen U dijelu prijedloga dopuna Zakona o socijalnoj skrbi vezano uz korisnike zajamčene minimalne naknade i njihovo uključivanje u javne radove ističemo kako je primitak naknade za rad (plaća) određen i limitiran mjerom Javni rad koju provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje kao vrstu mjera Aktivne politike zapošljavanja. Nadalje, su/financiranje javnog rada se odobrava na temelju programa javnog rada koji razrađuje podnositelji zahtjeva (organizacije civilnog društva, jedinice lokalne ili regionalne uprave) te njihovi korisnici u pravilu primaju minimalnu plaću dok je za korisnike zajamčene minimalne naknade predviđeno da se u programe javnih radova uključuju u nepunom radnom vremenu pri čemu bi ostvarivali proporcionalni dio plaće na temelju zapošljavanja u javnom radu, a bez da im se obustavlja isplata zajamčene minimalne naknade.</p>
<p>Ured Pučke pravobraniteljice ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3. Komentar isti kao na članak 2</p>	<p>Odbijen U dijelu prijedloga dopuna Zakona o socijalnoj skrbi vezano uz korisnike zajamčene minimalne naknade i njihovo uključivanje u javne radove ističemo kako je primitak naknade za rad (plaća) određen i limitiran mjerom Javni rad koju provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje kao vrstu mjera Aktivne politike zapošljavanja. Nadalje, su/financiranje javnog rada se odobrava na temelju programa javnog rada koji razrađuje podnositelji zahtjeva (organizacije civilnog društva, jedinice lokalne ili regionalne uprave) te njihovi korisnici u pravilu primaju minimalnu plaću dok je za korisnike zajamčene minimalne naknade predviđeno da se u programe javnih radova uključuju u nepunom radnom vremenu pri čemu bi ostvarivali proporcionalni dio plaće na temelju zapošljavanja u javnom radu, a bez da im se obustavlja isplata zajamčene minimalne naknade.</p>
<p>Ured Pučke pravobraniteljice ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 4. Komentar isti kao na članak 2</p>	<p>Odbijen U dijelu prijedloga dopuna Zakona o socijalnoj skrbi vezano uz korisnike zajamčene minimalne naknade i njihovo uključivanje u javne radove ističemo kako je primitak naknade za rad (plaća) određen i limitiran mjerom Javni rad koju provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje kao vrstu mjera Aktivne politike zapošljavanja. Nadalje, su/financiranje javnog rada se odobrava na temelju programa javnog rada koji razrađuje podnositelji zahtjeva (organizacije civilnog društva, jedinice lokalne ili regionalne uprave) te njihovi korisnici u pravilu primaju minimalnu plaću dok je za korisnike zajamčene minimalne naknade predviđeno da se u programe javnih radova uključuju u nepunom radnom vremenu pri čemu bi ostvarivali proporcionalni dio plaće na temelju zapošljavanja u javnom radu, a bez da im se obustavlja isplata zajamčene minimalne naknade.</p>

GRAD ZAGREB**ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.**

Izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi 52/16 utvrđeno je da u članak 39. stavak st. 5. stupa na snagu 01. ožujka 2017., odnosno ovim izmjenama stupit će na snagu 01. svibnja 2018., mišljenja smo da je uslijed izmjena došlo do omaške te se stupanje na snagu odnosi na stavak 5., članka 39. (u kojem je propisano da će korisnici zajamčene minimalne naknade u radovima za opće dobro sudjelovati najmanje trideset, a najviše devedeset sati mjesečno) umjesto na stavak 6. istog članka u kojemu stoji da je ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba dužan jednom mjesečno dostavljati jedinici lokane odnosno područne (regionalne) samouprave podatke o radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim samcima korisnicima zajamčene minimalne naknade te radno sposobnim samcima ili djelomično radno sposobnim članovima kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade.

Primljeno na znanje

Primljeno na znanje.

Pravobranitelj za osobe s invaliditetom**ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.**

Preporučujemo ponovo razmotriti opravdanost osnivanja Jedinственог центра за novčane naknade u uredima državne uprave. Potrebno je ponovo propitati racionalnost procesa ostvarivanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu izvan centra za socijalnu skrb, u kontekstu organizacijskih i administrativnih zahtjeva, kao i suradnje sa centrima za socijalnu skrb. Smatramo da veliki broj zakonskih uvjeta za ostvarivanje zajamčene minimalne naknade nije moguće utvrditi samo podacima iz službenih evidencija, nego je potreban detaljniji uvid u osobne i obiteljske prilike potencijalnog korisnika naknade. Ideja da će izdvajanje poslova odobravanja zajamčene minimalne naknade omogućiti centrima za socijalnu skrb da se prvenstveno bave stručnim radom upitna je, ukoliko će u procesu ostvarivanja prava na novčanu naknadu budući JCN samo donositi upravni akt, dok će dokazni postupak ostati „u nadležnosti“ centara za socijalnu skrb. S druge strane, ukoliko će uredi državne uprave u postupku ostvarivanja zajamčene minimalne naknade provoditi cjeloviti dokazni postupak, postavlja se pitanje dostupnosti ureda državne uprave korisnicima zajamčene novčane naknade, posebno osobama s invaliditetom. Informatičko povezivanje kojem se teži (Program e-Hrvatska) trebalo bi osigurati jedinstveno praćenje korisnika i ostvarivanje njihovih prava u svim sustavima, omogućilo bi sprečavanje mogućih zloporaba i osiguralo planiranje javnih politika u socijalnoj zaštiti te i u tom kontekstu treba propitati potrebu osnivanja JCN. U slučaju da se od ovoga ne odustaje, preporučujemo unaprijed i prije osnivanja planirati organizaciju rada i administrativne procese u JCN kao i centrima za socijalnu skrb, radi izbjegavanja stvaranja paralelnih sustava.

Primljeno na znanje

Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku u svrhu uspostave jedinstvenog centra za naknade (JCN), planira i izvršava aktivnosti tehničke pomoći/investicije. Realizirane aktivnosti su, kako slijedi: nabava informatičke opreme za JCN, usluga pripreme Investicijskog i Akcijskog plana za razvoj unificiranog transakcijskog centra sustava socijalne skrbi – JCN, dok su u tijeku provedbe aktivnosti: usluga savjetnika za uređenje uredskih prostora u mreži Ureda državne uprave za uspostavu JCN, usluga IT savjetnika/nadzor za dizajniranje, razvoj i implementaciju Informatičkog sustava za upravljanje administriranjem i isplatom naknada u JCN (MISOSS), usluga savjetnika/nadzor edukacije, implementacije i uspostava JCN, te usluga analize uspostave JCN.

Zrinka Jurišanec

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA, TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Smatram pozitivnim predložene izmjene Zakona o socijalnoj skrbi. Htjela bih ukazati, ovom prilikom, na problem koji se javlja vezano za smještaj osoba koje podnose zahtjev za korištenje zajamčene minimalne naknade (bilo zbog bolesti-nesposobnosti za rad ili dugotrajne nezaposlenosti usprkos tome što su prijavljeni na Zavodu za zapošljavanje). Zna se dogoditi da takve osobe žive u kući ili stanu sa drugim osobama (npr. bratom ili sestrom) koji rade, a nisu ih obavezni i ne mogu ili ne žele uzdržavati (snositi troškove za njihovu prehranu, odijevanje i sl.). Dakle, nemaju sami svoj stambeni prostor, pa često ni mogućnost da se fizički unutar jedne stambene jedinice odvoje (da imaju sami svoje kućanstvo). Tada proizlazi da prihod kućanstva prelazi dozvoljeni cenzus za priznavanje ovim osobama zajamčene minimalne naknade. Mišljenja sam, da ukoliko je osoba suvlasnik neke kuće ili stana, ali nema posao ili je iz nekog razloga nesposobna za privređivanje, trebalo bi prilikom utvrđivanja prihoda članova kućanstva uzeti u obzir u kakvim su odnosima članovi nekoga kućanstva. Da li su po zakonu dužni jedni druge uzdržavati (npr. brat sestru ili obratno), te u tom slučaju, također, naći rješenja za pružanje pomoći osobi koja je trenutno u potrebi.

Primljeno na znanje

Prijedlog je primljen na znanje, uvrstit će se u zaprimljene inicijative te će biti razmotren prilikom donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi.